

Konfirmace 09. 08. 2026

Matyáš Rak

Maťko:

Pozdrav

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od našeho Pána Ježíše Krista. Jsme tu dnes spolu, abychom nelhali sami sobě ani Bohu. Vítejte na bohoslužbě, kde se i pochybnosti počítají za modlitbu.

Matyáš:

Introit (Žalm 13, 2-4)

2 Dlouho ještě, Hospodine, na mě ani nevzpomeneš? Dlouho ještě chceš mi svou tvář skrývat?

3 Dlouho ještě musím sám u sebe hledat rady, strastmi se den ze dne v srdci soužit? Dlouho ještě se bude můj nepřítel proti mně vyvyšovat?

4 Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi! Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti,

Maťko:

Modlitba

Pane, slyšíš nás hlas. Nejsme tu jako bezchybní lidé, co mají všechno vyřešené. Jsme tu jako ti, co se v tom občas ztrácejí. Děkujeme, že nás nebereš jako projekty, ale jako lidi. Prosíme, buď dnes v našich slovech. Zbav nás strachu z upřímnosti a dej nám odvahu slyšet víc, než jen to, co chceme slyšet. Ať se tenhle prostor stane místem, kde masky padají a kde tvá milost skutečně dopadá na zem. Amen.

Matyáš:

I. Čtení

28 Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze.

29 On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.

30 Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají.

31 Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň EZ 639 - Když ráno slunce vzhází nad hory červánků

Kázání

(Matyáš si bere mikrofon, sedí v křesle a mluví s naprostou upřímností. Maťko sedí vedle něj a reaguje na něj jako starší parták, který ho chápe, nesoudí a nabízí hlubší rozměr víry.)

Matyáš: Hele, Maťko, pojďme to fakt „odbrzdít“. Lidi v kostele jsou zvyklí na kázání, co zní jako z archivu Českého rozhlasu z roku 1980. My si to dneska dáme na férovku. Prošel jsem si Bibli a vybral jsem deset klíčových témat pro dnešní svět – pět ze Starého zákona a pět z Nového, plus ty dnešní tlaky. A chci říct, jak to my mladí vlastně vidíme. Jsi připravený?

Maťko: Jsem připravený, Matyáš. Jdeme na to.

Matyáš (vlastní úvaha): Všichni řeší vědu, big bang, evoluci. A já si občas říkám: musím si fakt vypínat mozek, abych věřil, že svět vznikl za šest dní? Přijde mi trapné papouškovat nějaké doslovné bajky, když vidím, jak funguje vesmír. Proč nám nikdo neřekl dřív, že víra a věda se nemusí řezat?

Maťko: [vybitou powerbanku] Matyáš, Bible není učebnice fyziky. Kdyby Mojžíš dostal přednášku o kvantové mechanice, tak se v té poušti zblázní. Tohle je poezie o smyslu. Tahle powerbanka ti popíše, jak je to složený a kudy teče proud, ale teprve víra ti do ní dodá šťávu. Bez ní je to jen drahý těžítok. Bůh není inženýr, co staví vesmír podle plánu, je to tvůrce, co dává věcem smysl. **A víš, co je na tom nejzajímavější? Že my lidé jsme jediný tvorové, kteří se ptají „proč“. Zvířata řeší jen „co“ a „jak“ přežít. Ta naše schopnost ptát se po smyslu, i když nám život nedává odpovědi, je ten nejjasnější důkaz, že jsme stvořeni k obrazu někoho, kdo má vizi.**

Kdybys dneska mohl Bohu říct jednu jedinou věc bez obalu, bez náboženských klišé a bez strachu, co by to bylo?

Matyáš (vlastní úvaha): „Abraham byl v mých očích totální blázen. Sbalit se, nechat všechno za sebou a jít do neznáma, protože ‚ti to Bůh řekl‘? V dnešní době, kdy si všichni plánujeme život v excelových tabulkách, hypotékách a jistotách, mi to připadá jako totální úlet. Proč bych měl riskovat a jít do temnoty?“

Maťko: [letenku do neznáma] Je to totální úlet! Dnešní doba nás učí plánovat si život od 15 let po důchod. Ale Abraham nám ukazuje, že život není o „jistotách“, ale o „důvěře“. Je to jako jet autem v hustý mlze – vidíš jen

na 5 metrů před sebe, ale víš, že ten, kdo řídí, zná cestu do cíle. **A zajímavé je, že skutečný růst a odvaha v životě nikdy nezačínají v komfortní zóně, ale až v momentě, kdy ztratíš jistotu pod nohama a zjistíš, že tě drží něco většího než tvůj vlastní plán.**

Kdy jsi naposledy udělal něco jen proto, že jsi tomu věřil, i když sis nemohl spočítat výsledek dopředu?

Matyáš (vlastní úvaha): „Upřímně, když vidím Desatero, často si říkám: ‚Aha, další seznam věcí, které nesmím dělat, abych nebyl za špatného.‘ Připadá mi to jako staré paragrafy od starých lidí, co nám chtějí vzít svobodu. Proč bych se měl řídit něčím, co vzniklo v době, kdy lidi neměli ani elektřinu?“

Maťko: [rezavý hřebík] Tohle nejsou okovy, jsou to mantinely na dálnici. Když ty mantinely zbouráš, nevyhraješ svobodu, ale skončíš v příkopu. Je to manuál na to, abychom se navzájem „nevymazali“ ze světa. Žít podle nich není o tom být „hodný kluk“, je to o tom, abychom tu nebyli jako v džungli, kde nejsilnější sežere slabšího. **Fascinující na tom je, že pravá svoboda neexistuje bez hranic – bez nich se ze svobody stává jen právo silnějšího ničit ty slabší.**

Které pravidlo v životě tě nejvíc otravuje, a přitom tajně víš, že tě chrání před průšvihem?

Matyáš (vlastní úvaha): „Jób je pro mě kniha, ze které mi běhá mráz po zádech. Chlap, co přišel úplně o všechno, aniž by cizí zavini, a Bůh jenom mlčí. Když se podívám na to, kolik bezpráví je dneska ve světě, říkám si: Kde ten Bůh sakra je? Proč lidem lžou, že když budou hodní, tak se jim nic nestane?“

Maťko: [pracovní rukavici] Jób není žádná „pohádka pro slabý povahy“. Je to totální protest proti náboženskému kýči. Přátelé mu říkali: „Určitě jsi něco podělal, proto trpíš.“ Jób na ně křičí: „Lžete!“ Bůh neřeší utrpení tím, že ti dá tabulku, proč se to stalo. Řeší to tím, že v tom tvém průšvihy stojí vedle tebe. Je to víra pro dospělý, ne pro ty, co chtějí jenom lízátka. **A možná největší síla víry se ukazuje právě v tom, že Bůh snese náš vztek a naše křiky, protože hněv je pořád ještě projev hlubokého vztahu, kdežto lhostejnost je smrt.**

Umíš se zlobit na Boha, když se ti hroutí svět, nebo v sobě ten vztek raději dusíš?

Matyáš (vlastní úvaha): „Proroci mi občas přijdou jako týpci, co na ulici řvali s transparentem ‚Blíží se konec světa!‘. Proč bychom měli poslouchat staré výtky, když řešíme bydlení, inflaci, sítě a vlastní budoucnost? Co mají společného s naším životem?“

Maťko: [noviny] Proroci byli „hustý“ – byli svědomím systému. Křičeli na krále: „Hej, nebuďte hamižný, starejte se o lidi!“ Dnešní prorok je někdo, kdo se nebojí říct pravdu, když jsou všichni zticha. Je to naše „společenská výstraha“. **Zajímavé je, že společnost ve své podstatě proroky vždycky nenávidí, protože jim nastavují zrcadlo, ale bez nich by se každá kultura zvrhla v bezcitný kolos postavený na moci a penězích.**

Kdy ses naposledy ozval proti nespravedlnosti, i když jsi věděl, že tím naštvěš lidi kolem sebe?

Matyáš (vlastní úvaha): „Maria z Nazareta je v kostelech často vykreslená jako taková tichá panenka z porcelánu. Ale když se nad tím zamyslím – holka v šestnácti letech v patriarchální společnosti otěhotní a řekne, že je to z Ducha svatého? To musel být šílený skandál. Všichni ji museli mít za totálního blázna.“

Maťko: [modrý šátek] Byla to drsňačka! Představ si, že přijdeš v 16 domů a řekneš: „Mami, to je od Boha.“ Byla to radikální holka, co zpívala o tom, že Bůh „shazuje mocné z trnů“. Nebyla to žádná pasivní holka, byla to aktivistka za Boží spravedlnost. **Paradoxem je, že Bůh si pro změnu dějin nevybírám mocné císaře v palácích, ale lidi na okraji, kteří nemají co ztratit, a právě skrze jejich zranitelnost mění svět.**

Kdy jsi naposledy vložil důvěru do něčeho, co se v očích tvého okolí zdálo jako totální bláznovství?

Matyáš (vlastní úvaha): „Když čtu o Ježíšových učednících, říkám si, že to byla banda totálních packalů. Hádali se, kdo je nejlepší, při první krizi zbaběle utekli a Petr Ježíše zapřel. Kdybych si já vybíral tým na rozjetí něčeho velkého, vzal bych si lidi s praxí a IQ nad 130. Proč si Ježíš vybral zrovna takové nuly?“

Maťko: [rozbité hodinky] Byli to totální „lůzři“, co se pořád hádali, kdo je víc cool. A právě proto je mám rád. Ježíš si nevybral elitu, vybral si lidi jako my – co dělají chyby, mají strach a občas si stojí na vedení. Církev není elitní klub pro dokonalý, je to „záchytka“ pro lidi, co potřebují druhou šanci. **Je úžasné, že v Božím očích nejsou tvé minulé boty a průšvihy diskvalifikací, ale naopak materiálem, se kterým teprve může začít pracovat.**

Dokážeš odpustit sám sobě své vlastní chyby, nebo se v nich pořád dokola utápíš?

Matyáš (vlastní úvaha): „Pavel mě ze začátku strašně vytáčel. Vypadal jako náboženský fanatik, co všem diktuje, jak mají žít. Ale pak jsem četl jeho dopisy o tom, že se nemáme dřít kvůli zásluhám. Přesto mám v sobě pořád ten hluboký pocit, že si lásku musím zasloužit – že když nebudu dost dobrý, nikdo mě mít rád nebude.“

Mařko: *[brýle]* Pavel si nasadil nový brýle. Uviděl, že Bůh není „účetní“, co si píše čárky za tvoje dobrý skutky. Je to o svobodě. Pavel ti říká: „Ty se nemusíš snažit být perfektní, abys ses zalíbil Bohu. Ty už jsi milovaný.“ To je největší „hack“ v dějinách náboženství. **A na tom je postavená celá svoboda – lásku si nemůžeš zasloužit, koupit ani vydřít výkonem, protože buď je zadarmo, nebo to vůbec není láska. Žiješ v neustálém strachu, že nejsi dost dobrý pro své okolí a pro Boha?**

Matyáš (vlastní úvaha): „Kniha Zjevení, to je pro mě vyšší dívčí. Sedm hlav, draci, apokalypsa... Vypadá to jako hororový scénář na Netflixu. Lidi tím často straší druhé, jako by Bůh byl nějaký psychopat, co se těší, až tenhle svět odpálí.“

Mařko: *[budík bez strojku]* Je to vizuální „trip“, kterým se tehdejší křesťané ujišťovali, že zlo nevyhraje. Není to návod, jak poznat konec světa, je to vzkaz: „Ať to vypadá, jakkoliv zle, Bůh má poslední slovo.“ Je to totální naděje pro lidi, co jsou v koncích. **Zajímavé je, že tahle kniha nevznikla proto, aby lidi vyděsila apokalypsou, ale proto, aby jim dodala odvahu postavit se zlu v době, kdy se zdálo, že temnota naprosto zvítězila.**

Věříš, že navzdory všem zprávám a krizím ve světě má dobro skutečně poslední slovo?

Matyáš (vlastní úvaha): „A nakonec sám Ježíš. Všichni ho berou jako milého chlapíka, co rozdával ryby a objímal děti. Ale on byl tak radikální, až šel lidem strašně na nervy. Proč se nenechal zvolit králem, neudělal show a neukázal všem těm římským vojákům, kdo je tady šéf? Proč si vybral kříž?“

Mařko: *[Zapálí svíčku]* Protože nás nechtěl zlomit mocí, chtěl nás získat láskou. Kdyby předvedl ohňostroj, všichni by se báli. On radši umřel, aby nám ukázal, že i smrt je porazitelná. Kříž není porážka, je to „velký finále“ jeho oběti. **A to nejradikálnější na tom je, že Bůh nemanipuluje lidmi silou – dává se do našich rukou jako bezbranné dítě a později jako odsouzenec na kříži, protože láska nikdy nenutí, láska se jenom nabízí.**

Máš odvahu přijmout lásku, která od tebe nic nevyžaduje?

Matyáš (vlastní úvaha): „Svět kolem nás hoří, vody stoupají, války nepřestávají. Někdy sedím nad zprávami a říkám si: Má vůbec smysl cokoli řešit, když velcí hráči kašlou na budoucnost celé planety? Proč bychom měli mít naději, když se zdá, že míříme do totálního průšvihů?“

Mařko: *[Složí noviny]* Klimatická úzkost je naše svědomí. Bůh se postará, ale dělá to tvýma rukama. Naděje není nicnedělání, je to odvaha sázet stromy, i když vím, že svět hoří. **Zajímavé je, že největší hybatele dějin nebyli ti, co se cítili silní, ale ti, co jsou slabí, ale i přesto se rozhodli jednat, protože věřili, že jejich činy mají smysl v širším plánu.**

Kdybys věděl, že svět zítra skončí, co bys udělal dnes jako první věc?

Matyáš (vlastní úvaha): „Já jsem neustále pod tlakem, že musím podávat výsledky. Ve škole, na sítích, všude. Když si dám den oraz, hned mám výčitky svědomí, že jsem ztratil čas a že ze mě nic nebude. Jak se v tomhle blázinci nezbáznit?“

Mařko: *[hodinky]* To je lež! Tvoje hodnota není v tom, co stihneš. Jsi milovaný, i když dneska jsi nepohl ani prstem. Zpomalít je aktem rebelie proti tomuhle výkonnostnímu systému. **Je fascinující, že v přírodě nic „neprodukuje“ výkon 24/7 – stromy nerostou rychleji, když na ně křičíš, a přesto jsou v každém ročním období přesně tím, čím mají být.**

Dokážeš se na sebe dnes podívat v zrcadle a říct si, že jsi dost dobrý?

Matyáš (vlastní úvaha): „A to nejhorší nakonec. Mám tisíce „přátel“ na sítích, ale když mi je fakt mizerně, nemám komu zavolat, aniž bych se styděl. Mám strach ukázat, že jsem zranitelný, protože v dnešním světě se slabost neodpouští.“

Mařko: *[powerbanku]* Digitální svět je jako „fastfood“. Zasytí tě na chvíli, ale pak máš zase hlad. Potřebuješ lidi, před kterými nemusíš hrát tu svoji „cool“ masku. Hledej přátele, kde se smí říct: „Dneska jsem v prdeli, a je to v pohodě.“ **Paradoxem dnešní doby je, že čím více máme „přátel“ online, tím méně máme lidí, kterým můžeme zavolat ve tři ráno, když nám je opravdu zle – skutečné pouto totiž vzniká až v momentě, kdy si přestaneme hrát na hrdiny.**

Kdo je ten člověk, kterému bys mohl bez váhání říct „potřebuju tě“?

Závěr, slib a požehnání

Mařko: Odpovězte nyní na tyto otázky Matyáši:

- 1) Chceš žít svůj život s Kristem, i když to nebude vždycky cool? Jestliže ano, odpovězte: Chci.
- 2) Chceš se prát za pravdu a lásku, i když budeš jít někdy proti proudu? Jestliže je tomu tak, odpovězte: Ano, s pomocí Ducha svatého.
- 3) Věříš, že nejsi na světě náhodou, ale z Boží lásky? Jestliže ano, odpověz: Věřím.

Matyáš: (*Matyáš se obrací ke sboru, bere to vážně*)

Chci se něco zeptat i tebe sbore Teplický – Slibujete, že v tomhle nebudete jen stát a pozorovat, ale že tu pro mne budete jako lidi, ne jako „instituce“? Že mi odpustíte moje chyby a že spolu budeme hledat smysl, i když budeme občas totálně mimo?

Sbor: Ano, slibujeme!

Maťko: [*Dává ruku na rameno Matyášovi*] Matyášu, žehnám ti. Ať tě Hospodin nenechá usnout na vavřínech, ať ti dává odvalu ptát se i tehdy, kdy ostatní jen papouškují. Ať tě jeho láska drží v každé bouři, kdy se ti bude zdát, že jsi v koncích. Jdi v jeho svobodě, buď originál, neboj se pochybovat a buď světlem, i když bude kolem fakt tma. Amen.

Maťko: „Co si odnášíš ze setkání s farářem, a co s lidmi ze sboru?“

Matyáš: (krátké shrnutí)

Maťko: Konfirmační verš + video

„Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.“ (1. Sam 16,7)

Píseň Svítá 135 – K svobodě je dlouhé putování

Večeře Páně

Vyznání vin

Pozdvihneme svá srdce k Pánu Bohu našemu! Vzdejme mu díky! Je to důstojné a spravedlivé, Pane náš, abychom ti každého dne a na každém místě děkovali ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Neboť on je cesta, pravda i život. Samému Pánu Bohu, který zná všechna naše myšlení, slova i činy, upřímně se vyznávejme:

1. Věříte, že **Bůh Otec** nám dává všechno dobré, co k důstojnému životu potřebujeme? Že z jeho rukou přijímáme hmotné i duchovní dary? Jestliže tomu tak je, odpovězte: **VĚŘÍME.**
2. Věříte, že **Ježíš Kristus**, Boží Syn je náš Spasitel a Pán? Že za nás hříšné zemřel na kříži a že pro nás byl vzkříšen? Jestliže tomu tak je, odpovězte: **VĚŘÍME.**
3. Věříte, že **Duch svatý** je na nás vylit při křtu, podepírá nás, když klopýtáme, potěšuje nás, když jsme smutní, utvrzuje nás v Boží lásce a posiluje nás stále znovu k následování Pána Ježíše Krista? Jestliže tomu tak je, odpovězte: **VĚŘÍME.**

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text: *Dokazuje Bůh svou lásku k nám. Když jsme ještě byli hříšní, Kristus umřel za nás. Když jsme nyní ospravedlněni prolitím jeho krve, spasení budeme skrze něho. Křtem jsme spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom -jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života.*

B. Pozdrav pokoje: *Podejme si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravme jeden druhého slovy: **Pokoj tobě.***

C. Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení: (1 K 11, 23-26)

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Epikléze (modlitba):

Bože, náš Otče, v pokoře tě prosíme: Posvěť svým Duchem tento chléb a toto víno; ať jsou pravdivým znamením a svědectvím, že je mezi námi a s námi náš Pán a Mistr Ježíš Kristus. Sešli svého svatého Ducha také na toto naše společenství, ať nás uvede do tvé pravdy, přivede k jednotě s celou tvou církví, posílí k ochotné službě světu, v němž se má zjevit tvá sláva. Amen.

Pozvání:

Tento stůl jsme prostřeli my, a přece nás u něj přijímá sám Ježíš Kristus. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

- Vezměte a
- Píseň během vysluhování – EZ 147 (Každý den Pán mi sílu dává)
- *jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

- A. *Jdi domů k svým a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smíloval. (Mk 5,19)*
Jděte v pokoji.
- B. *Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. (Ef 2, 13)*
Jděte v pokoji.

Děkovná modlitba:

Pane Ježíši Kriste, ty jsi náš přímlovce u Otce. My nevíme, zač bychom se měli modlit, jakž by náleželo. Tvůj Duch však je nápomocen našim mdlobám a prosí za nás. Ty, který jsi poznal na svém těle naši bídu, znáš naše trápení, znáš všechno, co vyslovit nedovedeme. Spolu s celým tvým stvořením k tobě úpěnlivě lkáme. Vysvoboď stvoření od záhuby, dávej všem pokrm i nápoj, zachovej přírodu, dej světu pokoj a mír. Amen.

Promluva kurátora ke konfirmandům

Pozdravení staršovstva s konfirmandy

Předání dárků

Matyáš: Poděkování (pár krátkých vět)

Píseň Svítá 422 - Jak dobré je a jak je utěšené

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Posláni (Mt 6, 3-4)

3 Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice,

4 aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

Požehnání

Kéž vás Bůh obklopuje svou láskou tak, abyste nikdy nemuseli kráčet ve strachu.

Kéž vám dává moudrost v rozhodování, soucit v jednání s lidmi a radost v srdci, i když zrovna nebude všechno snadné.

Buďte požehnáni ve svém úsilí, ve svých vztazích i ve své víře.

Hospodin, náš Bůh, ať je vaším stálým průvodcem. Amen.

Píseň EZ 716 - Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít